Lietas arhīva Nr. C-1718-18/28
ECLI:LV:RPPT:2018:0130.C68476017.2.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2018.gada 30.janvārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese L.Vazdiķe
ar tiesas sēdes sekretāri A.Zakrževsku
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Baložu ielā 14, civillietu /pers. B/ prasībā vienkāršotajā procedūrā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 11.septembrī prasītājs /pers. B/ (turpmāk - prasītājs) cēla tiesā prasību vienkāršotajā procedūrā pret /pers. C/ (turpmāk- atbildētājs), kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja parādu EUR 150 apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 26.janvārī starp atbildētāju un LSA „/Nosaukums/" noslēgts līgums Nr./numurs/„Par juridiskās palīdzības sniegšanu". Atbildētājs nav veicis līgumā pielīgto maksājumu EUR 150 apmērā, savukārt līgums neparedz vienpusēju atkāpšanos no līgumsaistībām. Saskaņā ar 2015.gada 20.martā noslēgto Cesijas līgumu starp LSA /Nosaukums/ un /pers. B/ parāda summu ir tiesīgs pieprasīt prasītājs /pers. B/.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis.

Ievērojot prasības pieteikumā izteikto lūgumu un Civilprocesa likuma 250.^{26}pantu, lietas izskatīšanai tika nozīmēta tiesas sēde, par tiesas sēdes laiku un vietu lietas dalībniekiem ir savlaicīgi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā paziņots.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis /pers. D/ prasību uzturēja pilnā apmērā. Paskaidroja, ka atbildētājs nepamatoti vienpusēji atkāpies no līguma, dokumentus, kas nepieciešami juridiskās palīdzības sniegšanai prasītājam nav nodevis, līdz ar to pārstāvēt tiesā un sniegt atbildētājam juridisko palīdzību nebija iespējams. Norādīja, ka tika sagatavoti juridiskie dokumenti, taču tie netika parakstīti.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina, lūdza noraidīt. Paskaidroja, ka atbildētājs pie prasītāja vērsies kā juridiskā persona, taču līgums noformēts ar viņu kā fizisko personu. Norādīja, ka ir nodevis prasītājam visus nepieciešamos dokumentus ar vēlmi atgūt parādu no /Nosaukums/. Norādīja, ka nevienu uzdevumu prasītājs nav izpildījis un nekādu juridisko palīdzību nav atbildētājam sniedzis. Atbildētājam nav uzrādīts parakstīšanai neviens prasītāja sastādītais dokuments.

Motīvu daļa

Noklausoties pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek: pēc likuma, bez agrākā kreditora gribas izteikuma; pēc tiesas sprieduma, pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801.pants nosaka, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1804.pantu agrākais cesionārs, neraugoties uz cesiju, vēl joprojām skaitās par tādu līdz tam laikam, kamēr cesionārs nav dabūjis apmierinājumu no parādnieka, nav cēlis pret to prasību, vai vismaz nav tam pienācīgā kārtā par cesiju paziņojis. Līdz tam pašam laikam var arī parādu samaksāt cedentam, kā arī noslēgt ar viņu izlīgumu, un tāpat viņam paliek arī prasības tiesība.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2015.gada 20.martā starp LSA /Nosaukums/ tā pilnvarotās personas /pers. D/ personā kā cedentu un /pers. B/ kā cesionāru noslēgts Cesijas līgums saskaņā ar kuru cedents nodevis cesionāram prasījuma tiesības pret parādnieku /pers. C/ saskaņā ar 2015.gada 26.janvāra līgumu par juridiskās palīdzības sniegšanu EUR 150 apmērā (lietas 18.lapa).

Līdz ar to atzīstams, ka /pers. B/ ir prasījuma tiesības pret /pers. C/ par saistību izpildi, kas izriet no 2015.gada 26.janvāra līguma par juridiskās palīdzības sniegšanu.

No lietas materiālos esošā 2015.gada 26.janvāra līguma par juridiskās palīdzības sniegšanu (lietas 13.lapa) redzams, ka starp LSA /Nosaukums/ tās prezidenta /pers. B/ personā, kā uzdevuma ņēmēju (juristu) un atbildētāju /pers. C/ kā uzdevuma devēju (klientu) tika noslēgts līgums, saskaņā ar kura 1.1. punktu LSA /Nosaukums/ ir apņēmusies *„no klienta vārda un par viņa rēķinu paveikt sekojošus darbus: sastādīt juridiskos dokumentus un pārstāvēt klienta intereses valsts, pašvaldības iestādēs un tiesās."* Saskaņā ar 4.1.punktu līguma cena ir EUR 150. Līguma 4.4.punktā noteikts, ka 4.1.punktā uzrādīto naudas summu klients samaksā līdz 2015.gada 26.februārim.

Līguma 3.1.punktā noteikts, ka uzdoto uzdevumu izpildīšanai un pēc vienošanās ar juristu klientam ir pienākums iesniegt juridiskas rīcības veikšanas pilnvaru, savukārt 3.2.punkts nosaka, ka klientam ir pienākums nodot jurista rīcībā visu informāciju un dokumentus, kas nepieciešami uzdoto uzdevumu izpildīšanai.

Izvērtējot minētā līguma saturu tiesa secina, ka pats līgums nesatur norādes uz to, kādas konkrētas darbības bija jāveic LSA /Nosaukums/, lai izpildītu atbildētāja doto uzdevumu, proti, sniegtu juridisku palīdzību, un no līguma nav pat iespējams konstatēt, kāda konkrēta jautājuma risināšanā LSA /Nosaukums/ bija uzņēmies sniegt juridisku palīdzību atbildētājam. No Līguma 3.1.punkta izriet, ka uzdevuma izpildei nepieciešamās rīcības apraksts varētu būt iekļauts pilnvarā, taču atbildētājs nav izdevis pilnvaru uzdevuma ņēmējam. Arī šis Līguma punkts apstiprina, ka uzdevuma ņēmējs un klients, noslēdzot Līgumu, par konkrētām veicamām darbībām vēl nebija vienojušies.

Puses sniedz pretrunīgu informāciju par to, vai bija nodoti prasītājam līguma izpildei nepieciešamie dokumenti, proti, atbildētājs apgalvo, ka dokumentus bija nodevis, savukārt prasītājs noliedz dokumentu nodošanu. Neviena no pusēm pierādījumus saviem apgalvojumiem nav iesniegusi.

Kaut arī tiesību teorijā ir atzīts, ka negatīvo faktu nevar pierādīt un šajā gadījumā pierādījumi par to, ka dokumenti tika nodoti, būtu jāiesniedz atbildētājam, tiesa uzskata, ka šādu pierādījumu neesamība atbildētājam nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai.

Kā noskaidrots tiesas sēdē, pie dokumentu nodošanas nekādi akti netika sastādīti. Ņemot vērā to, ka atbildētājs ir vērsies pie prasītāja pēc juridiskās palīdzības, nevis otrādi, tiesa uzskata, ka atbildība par juridiski korektā līguma sastādīšanu ir jāuzņemas prasītājam. Proti, tieši prasītājam (LSA /Nosaukums/) bija konkrēti līgumā jānosaka kādi dokumenti, kādos termiņos un kādā kārtībā atbildētājam ir jānodod, lai uzdevuma ņēmējs varētu uzsākt kādas darbības atbildētāja uzdevumā, un arī šis apstāklis papildus apstiprina to, ka vienošanās par kādām konkrētām darbībām starp Līguma slēdzējiem vēl nebija panākta.

Civillikuma 1417.pants nosaka, ja darījuma priekšmets ir pilnīgi nenoteikts, darījums nav spēkā. Dotajā gadījumā ir pamats atzīt, ka darījuma priekšmets ir pilnīgi nenoteikts, jo nav iespējams konstatēt, kādi pienākumi saskaņā ar noslēgto Līgumu ir darījuma dalībniekam - LSA /Nosaukums/, jo 1.1.punktā noteiktais uzdevums *„ no klienta vārda un par viņa rēķinu paveikt sekojošus darbus: sastādīt juridiskos dokumentus un pārstāvēt klienta intereses valsts, pašvaldības iestādēs un tiesās.”* ir nekonkrēts un nepieciešamības gadījumā nebūtu iespējams panākt šāda uzdevuma izpildi piespiedu kārtā.

Turklāt, saskaņā ar Civillikuma 1591.pantu, ja ceļ prasību par divpusēja līguma izpildīšanu, prasītājam vai nu jāpiesola pienācīgs izpildījums, vai jāpierāda, ka viņš no savas puses līgumu jau izpildījis. Pretējā gadījumā pret viņu var celt līguma neizpildīšanas ierunu, ja vien no pašas līgumiskās attiecības rakstura neizriet, ka atbildētājam pienākas papriekš izpildīt.

Tādējādi, kreditoram ir pienākums pierādīt, ka viņš ir pienācīgi izpildījis savas saistības. Proti, konkrētajā gadījumā prasītājam ir pienākums pierādīt, ka LSA /Nosaukums/ ir sniedzis atbildētājam juridisko palīdzību, kādā jautājumā un kādā apjomā. Šādi pierādījumi prasības pieteikumam nav pievienoti arī tiesas sēdē prasītāja pārstāvis nav varējis tos uzrādīt. Ievērojot to, ka šādi pierādījumi nav iesniegti, prasība ir pilnībā noraidāma kā nepierādīta un nepamatota, jo tiesības saņemt samaksu uzdevuma ņēmējam dod izpildīts darbs, nevis noslēgts līgums, kas ir par pamatu prasības noraidīšanai arī daļā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 195., 250.^{27}pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ prasību vienkāršotajā procedūrā pret /pers. C/ par parāda piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma teksta sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2018.gada 30.janvārī.

Tiesnese L.Vazdiķe